fotbal La gura sobei

In ultimii 110 ani s-au înregistrat 17 236 de definiții despre fotbal. Dintre acestea, peste 65 la sută au încercat să descopere taina vitalității extraordinare a acestui sport născut ca să nu moară. Cele mai multe susțin că marele secret al fotbalului stă în **viteza cu care știe să alunge tristețea.** Testele efectuate de majoritatea institutelor de sondaj din lume demonstrează că, **in fotbal, tristețea durează trei ore.** Acesta este și motivul pentru care, în ultimii ani, banchetele fotbalistice nu mai au loc după meci, ci înainte, astfel încît cei 50 la sută din participanți să nu trăiască cele trei ore de „spleen".

Dacă fotbalul are trei ore de tristețe pe săptămină **(in cazul in care echipa pierde mereu)** sau pe lună **(in cazul in care echipa pierde o dată și cîștigă de trei ori),** restul reprezintă fondul de vitalitate al celui mai frumos sport din lume, un fond alcătuit dintr-o **sfîntă revoltă** (noaptea care urmează celor trei ore de tristețe) **și dintr-un imens rezervor de speranțe,** care se amplifică pînă la frenezie, spre momentul începerii meciului următor.

Anul fotbalistic 1973, pe care mașinile cibernetice îl califică drept un an slab — este vorba, bineînțeles, de fotbalul nostru — și-a pierdut de mult tristețea. Astăzi, ceea ce contează sînt speranțele care au invadat pînă și orele rezervate sfintei revolte. Dar, pentru că **scrisul rămîne,** vă rugăm să-l iertați pe autorul acestor rînduri pentru faptul că are obligația de a relua **anamneza** acestui an fără soț și fără victorii. De altfel, această invocație este doar o pseudo-scuză, pentru că un cronicar de fotbal are o bucurie ascunsă chiar și atunci cînd își reamintește înfrîngerile — aceasta fiind o nouă dovadă a vitalității fotbalului.

Vă aduceți, desigur, aminte, că anul a început cu intrarea lui Angelo Niculescu în cadrul corpului universitar și cu venirea — la echipa națională — a lui Valentin Stănescu, despre care unii spun că are toate calitățile și defectele legendarului Falstaff.

Chiar de la început, „Falstaff" a amestecat grăbit cărțile, le-a tăiat cu forță și a scos un as. Asul a fost acel 4—1 de la Tirana, un rezultat care părea să aibă acoperire în aur, dar, care, pînă la urmă, prin prisma unui alt 4—1, realizat de Peter Ducke, avea să păstreze, retroactiv, doar valoarea unui bilet de bancă.

Apoi a venit meciul cel mare al primăverii — cel cu R.D. Germană. Vă rog să recunoașteți, astăzi, că „tricolorii" au alergat și au trudit mai mult ca oricînd și ar fi putut marca — dovadă, tele-retrospectiva recentă — mult mai multe goluri decît cel al lui Dumitrache.

Cu norma îndeplinită, Falstaff și-a respectat promisiunile. Dar, foarte curînd, a început să-l roadă viermele îndoielii — ceea ce nu mai corespundea prototipului său. Deși plin de elan la început, Valentin Stănescu și-a dat seama, cu luciditate, că e foarte greu să schimbi macazul de pe o linie bine construită. Și astfel a început a doua etapă a speranțelor noastre, o etapă frămîntată de circumspecții firești.

(Am deschis această paranteză pentru că ni se pare necesară. Spre sfîrșitul lui iunie, Universitatea Craiova a pierdut campionatul cu un „scurt cap la potou" cum ar spune cronicarul nostru hipic Niddy Dumitrescu. Astăzi, după atîtea luni, ne dăm seama că ar fi fost mai bine, poate, ca Universitatea Craiova să fi rezistat la Arad. Dacă oltenii ar fi obținut victoria finală, poate că viața ar fi impus o altă idee, mai năstrușnică, pentru Leipzig. Prin victoria lui Dinamo, s-a întreținut, logic, impresia că tricolorii cei vechi, în care se aflau atîția dinamoviști, ar fi singurii capabili să ducă la bun sfîrșit o campanie foarte grea, impotriva unei echipe hotărîte să repete performanțele Renatei Stecher și ale Korneliei Ender... Dar să nu insistăm prea mult pe tema asta, pentru că fotbalul abia așteaptă să susțină încă o dată că echipa cea mai bună este cea care n-a jucat, dar care ar fi putut să... joace).

Vara a fost cum a fost. O vară scurtă, ipotecată pînă la 26 septembrie, o zi din Balanță sau din Cumpănă.

Acolo, la Leipzig, s-a încheiat povestea echipei naționale de pe Wembley. „Tricolorii" au pierdut din două lovituri libere. Totuși, s-a bătut prea multă monedă pe aceste lovituri libere. Nu credem că e bine să uităm că la rîndul nostru am avut un pic de șansă de-a lungul ultimilor ani. În meciul cel mare, de la Lausanne, ai noștri au cîștigat dintr-un autogol al lui Michaud. Aproape că e o lege a compensației în această poveste a fotbalului, în care golurile sînt deseori întîmplătoare și în care doar bilanțurile sînt scutite de hazard.

Privind în urmă, să recunoaștem astăzi, la gura sobei, că tricolorii ultimului deceniu au făcut pentru fotbalul românesc mai mult decît cei din trecutele decenii, deși se spune mereu că fotbaliștii „de pe timpuri" au fost mai buni, pentru că au avut mai mult timp și... mai puține televizoare.

În numai 10 ani, tricolorii au parcurs drumul de la cvasi-anonimat la o notorietate greu contestabilă. Acum 10—12 ani, ședințele Biroului federal nu făceau decît să ratifice retragerea echipei naționale din preliminariile campionatului mondial 1962, ca o sancțiune împotriva dublei înfrîngeri (0—2 și 0—3) în fața Cehoslovaciei în cadrul campionatului Europei. Astăzi, după mai bine de un deceniu, în cadrul unei ședințe **ad-hoc** a biroului federal, Joao Havelange nu omite să ne aducă aminte că meciul Brazilia — România, disputat la Guadalajara, **a fost dat** în repetate rînduri, la televiziunea din patria lui Pele, ca un omagiu adresat frumuseții nealterate a jocului de fotbal. Să mai amintim și faptul că apropiata întîlnire Brazilia—România, din orașul Brasilia, a fost angajată în primul rînd pentru că a existat precedentul spectaculos al meciului Brazilia—România de la Guadalajara, ceea ce, în concepția organizatorilor brazilieni reprezintă o garanție a succesului de public.

De-a lungul unui singur deceniu, tricolorii au făcut drumul de la (aproape) zero la Guadalajara, și, dacă vreți, la regretele de a nu fi prezenți în turneul final din R.F. Germania, regrete care acordă, indirect, un certificat de valoare tuturor celor care au trudit în acești 10 ani, fie că se numesc Silviu Ploeșteanu, Pîrcălab, Dridea, Oană, Covaci, Dobrin, Dinu, Angelo Niculescu sau Dumitru.

Fotbalul 1973 își petrece ultimele zile. Sînt zile în care fotbaliștii beau un păhărel pe furiș, în timp ce milionul de suporteri ciocnesc pe față, admirînd golurile adunate cu atîta migală pe ecranul televiziunii noastre.

Au început zilele speranțelor, Anul 1973, pe lîngă cele trei ore de tristețe, are meritul incontestabil de a-l fi determinat pe Valentin Stănescu „să scoată atuul", adică să renunțe la îndoielile firești în viața unui antrenor experimentat, și să mizeze totul pe o carte. Zvonurile care circulă — și de ce n-am comenta și zvonurile în acest final de an? — spun că Valentin Stănescu ar păstra doar patru tricolori din vechea gardă și că, de fapt, urmează vechea vorbă populară care spune că „cei patru evangheliști sînt trei, adică Liță și Cornel".

Echipa națională pornește la drum într-o formulă probabil inedită. Valentin vrea să bea paharul pînă în fund și să piardă „pe mîna lui", adică pe mîna tinereții, repudiind, acum, îndemnurile la tact și prudență. Într-o vreme în care Valcareggi și Ramsey (scuzați apropierea) operează ca în cursa ciclistă cu eliminare, cînd alergătorii părăsesc treptat arena, Valentin a luat bureteie și a scos „atuul tinereții". El preferă să-l dădăcească pe Balaci decît să-l oblojească pe Radu Nunweiller. El preferă să-i dea bice lui Dudu Georgescu decît să caute în coarnele lui X sau Y. El preferă să-l pună în genunchi pe Anghelini, decît să facă reverențe în fața unui jucător „care le-a luat pe toate". În aceste ultime zile ale anului, Valentin a abandonat calea de mijloc. E bine? E rău? Nu se știe niciodată, dar sună mai frumos. Englezii susțin că Ramsey a pierdut bătălia pentru că a renunțat la pleșuvii Bobby Charlton. „Falstaff" vrea să cîștige, renunțînd la aproape toți pleșuvii săi.

E bine? E rău? Nu se știe niciodată, dar parcă sună mai frumos...

Ioan CHIRILĂ

UN AN S-A ÎNCHEIAT, ALTUL E GATA DE START

1974 — GÎNDURILE, SPERANȚELE, ANGAJAMENTELE NOASTRE

1973 a fost un an fructuos. Dar sportivii — ambițioși —, antrenorii lor, membrii federațiilor doresc ca Noul An să fie și mai plin de satisfacții. În declarațiile făcute reporterilor ziarului nostru, ei ne-au dezvăluit intențiile pentru 1974, obiectivele pentru realizarea cărora vor munci laolaltă, vor face eforturi mai mari ca oricînd. Publicăm în numărul de astăzi o parte dintre ele, convinși fiind că fiecare dintre cei găzduiți de coloanele noastre își va face un punct de onoare din respectarea angajamentului.

Maestra emerită a sportului, LIA MANOLIU — vicepreședinte al C.N.E.F.S., prim-vicepreședinte al Federației române de atletism. „Aș vrea ca în anul ce desparte, în mod egal, drumul dintre München și Montreal, atletismul românesc să facă un mare pas înainte. Aș vrea ca, la toate nivelele, să primeze calitatea. Ce bine ar fi — mă gîndesc care ar fi atunci poziția noastră în ierarhia mondială! — dacă din cei 31 000 de atleți legitimați de federație, cel puțin 10 la sută ar obține rezultate pe care să le putem numi, într-adevăr, performanțe. Aș vrea ca lotul olimpic — considerat acum mult prea larg cu cei 140 de componenți ai săi — să devină... neîncăpător, aceasta însemnînd că așteptăm performanțe cît mai bune nu numai de la componenții săi actuali, ci și de la alți atleți. M-ar bucura ca diferența dintre strălucirea blazoanelor internaționale ale fetelor și băieților noștri să se reducă și aceasta desigur nu prin devalorizarea primului. Aș mai vrea ca la competiția majoră a anului, campionatele europene de la Roma, atleții noștri să obțină un bilanț record, mai bun decît cel realizat în 1962 la Belgrad (Iolanda Balaș — medalie de aur, Maria Diaconescu și Zoltan Vamoș, medalii de argint). În sfîrșit, îi doresc Argentinei Menis să fie, din nou, prima în pasionantul său duel cu Faina Melnik".

Moment emoționant: pe scena Sălii Palatului este premiat — de către președintele F.R.H., prof. univ. Ioan Kunst-Ghermănescu — cel mai bun handbalist român al anului 1973, dinamovistul Cornel Penu

ILIE OANȚA (Dinamo București) — campion european la canotaj: „Anul 1974 programează o nouă ediție a campionatelor mondiale, la Lucerna. Pentru Dumitru Grumezescu și pentru mine, această competiție reprezintă punctul final de importanță maximă, în viitorul sezon competițional. Avem de apărat titlul de campioni continentali, cucerit în proba de 2 fără cîrmaci, și dorim să dovedim că victoria noastră n-a fost o întîmplare. Ne pregătim cu deosebită grijă, cu ambiție și interes. Pentru noi, campionatele mondiale înseamnă mai mult decît posibilitatea unei victorii personale, înseamnă justificarea încrederii care ni s-a arătat, înseamnă onorarea titlului european și a tradițiilor canotajului românesc, așa încît vom face totul pentru a ne păstra poziția cucerită!"

ELENA POPARAD, vicepreședintă a C.N.O.P., președintă a F.R. Gimnastică: „Doresc ca anul 1974 să-l depășească pe 1973 prin performanțe și mai înalte, obținute de gimnaștii și gimnastele care ne reprezintă țara. După cum bine știți, sportivii români au repurtat anul acesta cîteva succese de răsunet, venite ca o urmare firească a interesului sporit arătat de tehnicieni și antrenori, a rîvnei și pasiunii cu care sportivii s-au pregătit pentru marile confruntări internaționale. Însă, așa cum se spune, e loc și de mai bine, și sînt convinsă că actuala pleiadă de gimnaști și gimnaste va ști să-și continue drumul ascendent pe care se găsește, înregistrînd alte rezultate de valoare".

CORNEL PENU (Dinamo), maestru emerit al sportului: „Pentru noi, jucătorii din selecționata masculină de handbal a țării, principalul obiectiv al anului 1974 este acela de a apăra titlul de campioni ai lumii, cucerit în anul 1970, la Paris. Probabil că amatorii de sport știu că nu peste multă vreme, la sfîrșitul lunii februarie, în R. D. Germană va începe cea de a VIII-a ediție a C.M., care se anunță extrem de dificilă și în vederea căreia peste tot se fac pregătiri intense. Și noi muncim cu spor pentru a ne prezenta la nivelul prestigiului pe care-l avem. De aceea, după o scurtă vacanță (5—6 zile, doar...) ne vom relua antrenamentele, urmărind, în primul rînd, să creească capacitatea de luptă a tinerei noastre formații și, în al doilea rînd, pe fondul unei omogenizări perfecte, să îmbunătățim mult eficacitatea acțiunilor ofensive. Sîntem deciși să muncim cu toată rîvna și, la C.M., să luptăm pînă la ultima picătură de energie pentru a ne reîntoarce acasă, din nou, cu frumoasa cupă de argint cucerită la Paris".

ION HORTOPAN (Olimpia București) — medaliat la C.M. și C.E. de haltere: „Succesele repurtate în 1973 — cu prilejul „mondialelor" și „europenelor", precum și titlul balcanic — mă obligă în 1974 la mai mult. Desigur, un asemenea angajament nu este ușor de îndeplinit, cu atît mai mult cu cît intru, în curînd, în cel de al 33-lea an al vieții, vîrstă la care alții se gîndesc să abandoneze activitatea competițională.

Din proprie experiență pot declara că numai ducînd o viață sportivă exemplară, antrenîndu-te cu cea mai mare pasiune, poți atinge performanțele cele mai îndrăznețe. În momentul cînd am respectat întru totul rigorile vieții sportive au început să apară rezultatele de valoare mondială. Iată de ce voi continua, și în 1974, asaltul performanțelor înalte. Este un angajament sincer, pe care trebuie să-l realizez".

DUMITRU PAȘNICIUC — secretar cu probleme de sport-turism în Comitetul județean U.T.C. Suceava: „1974 trebuie să fie pentru noi, activiștii de pe tărîmul sportului de masă, anul succesului din toate punctele de vedere al marii competiții cu caracter republican, „Cupa Tineretului". Județul nostru are, cum bine se știe, un accentuat profil montan și deluros, fapt care permite practicarea sporturilor specifice iernii. Așadar, responsabilitățile cresc, în egală măsură privind ambele ediții, de iarnă și de vară, ale competiției. În această direcție aș dori ca eforturile organelor și organizațiilor răspunzătoare de sportul de masă să se conjuge activ și efectiv pentru ca în bilanțul lui '74, să putem raporta că ne-am îndeplinit sarcinile. În ceea ce privește organizația U.T.C. de la nivelul județului Suceava, trebuie să fim de acord că e necesar ca exigența față de organele locale mai ales față de cele din mediul rural, să crească în măsură mult mai mare decît pînă acum. Pentru noi, este o realitate că sportul de masă sătesc se numără printre caracteristicile județului. Dar, pe această bază, bine concepută, se poate construi mai mult. Dorim să instituim mai multe competiții, pentru mai mulți practicanți ai sportului din mediul rural".

General maior GRIGORE BAȘTAN — președintele Aeroclubului Central Român: „Pentru alcătuirea loturilor reprezentative de parașutism, care vor participa la campionatele mondiale de la Budapesta, avem în proiect organizarea unui șir de întîlniri bilaterale cu mai multe aeroclubur din țările vecine, care dispun de parașutiști valoroși. În urma acestor confruntări reprezentativele noastre — aflate acum în componențe lărgite — vor fi conturate, bineînțeles pe baza rezultatelor și a formei manifestate de sportivi. Am convingerea că 1974 ne va aduce noi succese pe plan internațional, succese care să reflecte cît mai fidel valoarea ridicată a parașutismului nostru".

VALERIU IRIMESCU — antrenor federal la rugby: „Sperăm, avînd în vedere bunele rezultate obținute pe plan internațional în anul 1973, ca în sezonul viitor să înregistrăm saltul mult așteptat al sportului cu balonul oval din țara noastră. Dispunem de o pleiadă de tineri rugbyști capabili să facă față solicitărilor din marile competiții. Mă gîndesc atît la apropiatul campionat european de juniori — să amintim că sîntem cîștigători ai ultimelor două ediții, cît și la „Cupa Națiunilor F.I.R.A." pentru seniori. Desigur, rezultatele de valoare nu se vor putea obține decît dacă toți cei care sînt angrenați în mișcarea rugbystică — antrenori, instructori, arbitri, jucători — se vor achita cu conștiinciozitate și pasiune de sarcinile ce le revin în perioada următoare".

Secretarul general al F.R.H.C., Ion Stoian, îl premiază pe halterofilul Ion Hortopan

JEAN ZAMFIR — secretar general al Federației române de Caiac-canoe: „Pentru 1974 doresc două lucruri: obținerea cît mai multor medalii în probele olimpice ale campionatelor mondiale din Mexic și înregistrarea unui vizibil salt calitativ al elementelor tinere, de perspectivă, pe care să le pregătim pentru Jocurile Olimpice din 1976. Firește, aceste două dorințe converg spre același scop: menținerea prestigiului caiacului și canoei românești în arena internațională".

Laureatul federației de scrimă, maestrul emerit al sportului Mihai Țiu (Steaua)

MIHAI ȚIU (Steaua) — maestru emerit al sportului: „Anul care vine este bogat în mari competiții internaționale de scrimă: campionatele mondiale, Cupa Europei, tradiționalele Cupe „Martini" și „Gaudini" etc. Vă imaginați cîte dorințe pot avea pentru 1974... Fără îndoială că cea dintîi este să am o comportare bună la toate, dar cea care mă obsedează de pe acum este aceea de a intra în finală la „mondiale". Și sper să-mi îndeplinesc obiectivele prin eforturile suplimentare pe care sînt decis să le fac în direcția îmbunătățirii preciziei, în regim de viteză și a tacticii de luptă".

FLOREA TĂNĂSESCU, secretar general al F.R. Fotbal: „Doresc ca anul 1974 să însemne, pentru toți factorii care se ocupă de desfășurarea activității fotbalistice, un progres pe toate planurile.

Jucătorii să-și însușească o mai mare responsabilitate în privința unei pregătiri fără menajamente, să ducă o viață sportivă exemplară, în așa fel încît să fie priviți, de toată lumea, numai cu ochi buni.

Pe antrenori i-aș vrea cît se poate de exigenți în procesul de instruire, mereu preocupați pentru găsirea noului, capabili de a aplica cele mai avansate metode în lecțiile de pregătire, și — ceea ce mi se pare foarte important — să aplice, la echipele de care se ocupă, o tactică de joc proprie, în funcție de calitățile jucătorilor de care dispun.

Conducerile cluburilor și ale secțiilor de fotbal să cuprindă oameni pasionați care să contribuie, din toate punctele de vedere, la buna desfășurare a activității. Să asigure antrenorilor și jucătorilor un climat sănătos de muncă, să manifeste preocupare pentru educația sportivior și pentru activitatea lor profesională, să le sădească atașamentul față de culorile clubului.

Nu-i pot uita nici pe arbitri, cărora le doresc un an bun, numai jocuri de „5 stele", în așa fel ca ei să poată asigura o ambianță prielnică de desfășurare a partidelor. În sfîrșit, cluburilor și asociațiilor organizatoare, prin crearea unei atmosfere sănătoase, le doresc inițiative menite să asigure jocurilor un climat de fair-play".

GHEORGHE ILIE — președintele Asociației sportive a fabricii de încălțăminte „Dimbovița" — București: „Se va împlini, în curînd, un an de la apariția Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului. Primit cu deosebită satisfacție și în asociația noastră, acest important document de partid ne-a stimulat puternic în activitatea ce am desfășurat-o în anul pe care îl încheiem.

Ce intenționăm pentru anul ce vine? Am discutat în cadrul asociației, comitetul de partid ne-a sprijinit în acest sens, ajungînd la concluzia că este mai bine să nu ne încărcăm agenda de lucru cu obiective multe, dar pe care să nu le realizăm. De aceea vom continua să extindem practicarea gimnasticii la toate atelierele și secțiile, întrucît, din constatările făcute, se resimte nevoia unei „reprize" de destindere, prin exercițiul fizic, la jumătatea unei zile de lucru. În același timp, consider de datoria noastră să mobilizăm tinerele din fabrica de încălțăminte „Dimbovița" la întrecerile pentru „Cupa Tineretului".

Sîntem hotărîți să ne desfășurăm de o asemenea manieră activitatea, încît întrecerile în secții, ateliere și sectoare să fie predominante, așa cum precizează Hotărîrea de partid".

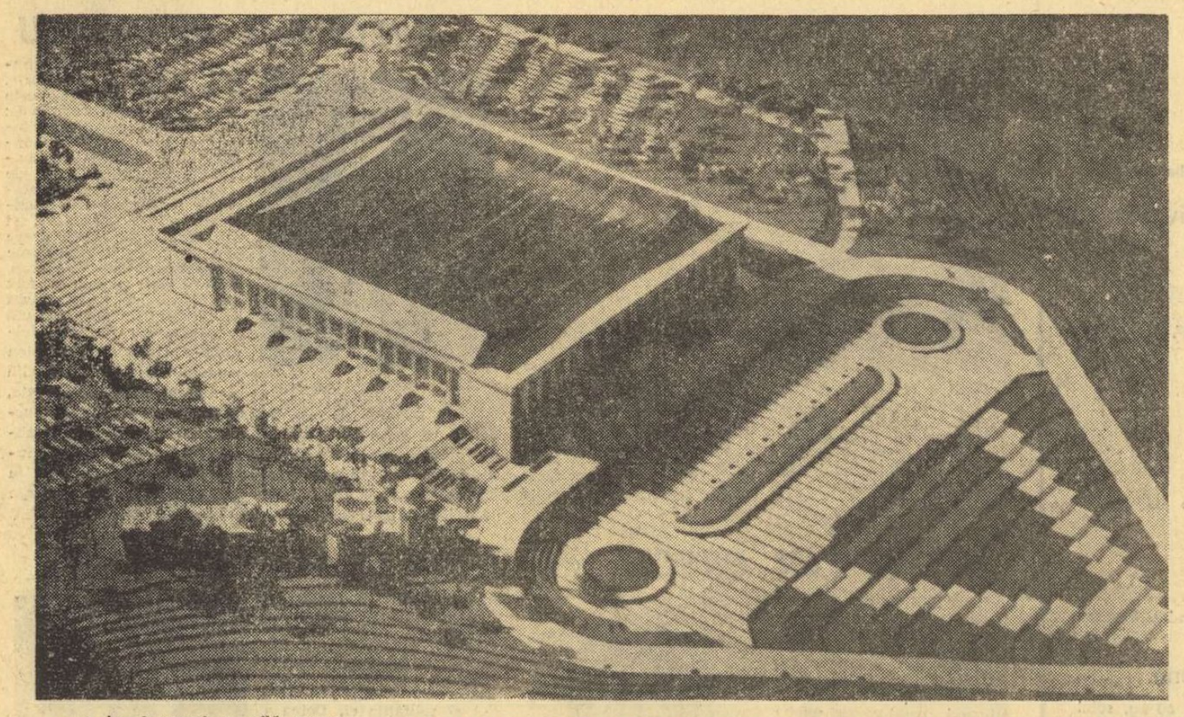

În zona de sud a Capitalei, la capătul bulevardului Dimitrie Cantemir, bucureștenii vor vedea, începînd din a doua jumătate a anului viitor, acest important edificiu social-cultural, sala polivalentă de sport pe care v-o prezentăm acum în machetă.

CU OCHII MINȚII, MAI DEVREME...

În jurul mesei se află reprezentanți a 11 ramuri de sport, în ordine alfabetică fiind baschetul, boxul, gimnastica, halterele, handbalul, judoul, luptele, scrima, tenisul de cîmp și cel de masă, voleiul. De mai bine de două ore se discută pe marginea manifestării de deschidere a **noii săli de sport cu destinație polivalentă din Capitală** și nu s-a putut ajunge la un consens. Fiecare disciplină ar vrea să figureze în program, să fie prezentă la prima întîlnire cu publicul (între 6000 și 8000) sub cupola noului edificiu sportiv bucureștean. Și chiar dacă miile de iubitori ai sportului din Capitală ar fi dispuși să asiste la un program non stop de... 24 de ore — în această sală din zona de sud a orașului — tot s-ar naște discuții asupra... priorității.

Să profităm de acest răgaz și să urcăm pe **dealul Piscului, în „Parcul Tineretului", acolo unde și prin definiție îi stă bine unei asemenea mîndre săli, reprezentativă pentru noul peisaj urbanistic, modern, al primului oraș al țării.** Spațioasă — 48/28 m — aerisită și luminoasă, asigurînd condiții excelente de concurs sporturilor pe echipe, dar și celor individuale și deopotrivă, de vizibilitate spectatorilor din tribune, sala constituie pivotul unui complex ce cuprinde vestiare, saună, bazin, alte instalații de refacere, sală de încălzire. Poposim puțin mai mult în locurile destinate presei și radioteleviziunii. Ce să-i faci, deformație profesională!... Iată și telexurile și cabinele telefonice. Să dăm un telefon, s-o fi terminat ședința? Cine va deschide seria prestigioaselor întîlniri găzduite de cea mai mare sală de sport din România? Trebuie s-aflăm mai repede, cititorii așteaptă știrea în ziarul de mîine.

★

...Ce-ar fi, totuși, ca pînă atunci să ne repezim puțin la „bătrînul" **Complex sportiv 23 August?"** — ne întrebă inginerul **Octavian Chirilă,** șeful serviciului avizare și control construcții sportive din cadrul C.N.E.F.S. Repede mașina și iată-ne martori la o nouă premieră: **sala de jocuri sportive.** Aci, ne întîmpină o veche cunoștință: coritanul, materialul sintetic românesc care pardosește și sala de atletism din același complex. Sala avînd o curbură, în lungime, pentru a putea facilita și întrecerile de tenis, se află acum la dispoziția handbaliștilor care nu se gîndesc decît la medaliile viitoarelor J.O. de la Montreal. Și dacă tot veni vorba de pregătirile pentru Olimpiadă să intrăm și la noul bac pentru caiac-canoe și canotaj, amplasat tot în acest vast perimetru al sportului bucureștean și destinat unor discipline care și-au făcut datoria cu abnegație la marile întreceri internaționale, aducînd multe medalii și locuri fruntașe. Mîine vor fi în sală baschetbaliștii și voleibaliștii. Cînd ai la dispoziție un „covor" de 44/22 m să te tot antrenezi... Haț să ne aruncăm o privire și la hotelul sportivilor! Ce noutăți pot fi aci? Lucrări de construcții pentru 100 locuri în plus prin extinderea spațiului de cazare.

...Alo, „Sportul"? Vă cheamă Reșița, aveți legătura cu corespondentul dv. l"

- „Vă mulțumesc! Alo, da, ascult. Interesant, interesant! Deci s-au terminat lucrările la **cele trei săli de pregătire, pentru box, lupte și haltere.** Cum? Nu înțeleg, vorbiți vă rog mai tare! A, da, sprijinul organelor locale a contribuit la finalizare. Era și timpul, după doi ani... Dar totul e bine, cînd se sfîrșește cu bine... Mulțumesc mult. Vom consemna premiera în ziarul de mîine și o să trimitem urgent și un fotoreporter la Reșița".

★

...Dar cu această invitație ce-i pe birou? De la Buzău. **„Fotbal Club Gloria Buzău vă invită să luați parte la sărbătorirea dublului eveniment local: promovarea echipei noastre în Divizia națională A și darea în funcțiune a stadionului din municipiul Buzău, în urma modernizării sale. Cu acest prilej va avea loc meciul dintre noua promovată și campioana României pe anul în curs".** Trebuie să ne facem timp și să mergem. La Buzău se anunță un nou centru încandescent, de tipul craiovean și vîlcean, pe harta fotbalistică a țării.

★

„Ce-ați spune de un raid al ziarului dv. prin centrele unde se construiesc noi săli de sport? — ne întreabă inginerul Chirilă. Idee bună, prilejul unor reportaje consistente în vechi citadele ale sportului, ca **Brașovul,** sau mai tinere, dar la fel de entuziaste, ca de pildă **Craiova,** unde se înalță săli cu o capacitate de 2000 locuri. Prilej de a consemna pe baze de fapte concrete racordarea unor noi orașe — **Tulcea, Vaslui, Tg. Jiu,** reședințe ale unor județe ce-și înfiripă în anii noștri tradiția sportivă — la rețeaua începută cu modernele arene acoperite din **Cluj, Timișoara, Ploiești, Galați, Iași, Pitești.** Și pentru că ne place să gîndim în perspectivă, ne și vedem martorii unor palpitante și spectaculoase competiții naționale la care animatoarele principale să fie echipele locale, în fața unui public cunoscător, exigent și obiectiv.

★

...Din nou un meci hotărîtor de Cupa Davis la București. Năstase și ai săi, reîntorși optimiști acasă, după un lung periplu în străinătate, declară după primele antrenamente pe **arena Progresul, complet modernizată,** că suprafața de joc ca și întregul cadru din dr. Staicovici este acum la nivelul prestigiului internațional al tenisului românesc. **„La fel cum sper să fie** — a adăugat zîmbind jucătorul nr. 1 al lumii — **și noua sală de jocuri din complexul sportiv Giulești, care, după cum am auzit va găzdui în special tenisul..."**

...Vară, vară, dar boberii — de atîtea ori laureați la mari competiții internaționale — sînt cu gîndul la iarnă, cînd li s-a promis că din cooperarea C.N.E.F.S. — Ministerul Turismului, se va naște **pîrtia betonată de la Sinaia.** Cînd, în ce an?

★

„Cînd, în ce an?" vă veți întreba și dv. stimați cititori și vă cerem scuze că nu v-am precizat încă. Ne-am permis să anticipăm — și nu numai visarea la care ne predispune apropierea revelionului e de vină, ci și planurile concrete ale noilor construcții — pentru anul ce bate deja la ușă. Unele dintre lucrările amintite vor fi gata pînă la bilanțul lui 1974, altele, doar începute, vor avea actul de naștere datat 1975. Ce doream acum era să le vedeți și dv. cu ochii minții, mai devreme...

Paul SĂVESCU

Numărul următor al ziarului „Sportul" va apărea joi 3 ianuarie 1974, la orele obișnuite. Rugăm corespondenții noștri să ne transmită relatările lor telefonice, miercuri 2 ianuarie, cu începere de la ora 10.